

sobota, 15.03.2025

Niedziela Ad Gentes

W 97 krajach pracuje 2040 misjonarzy z Polski. Najwięcej z nich posługuje w Afryce i na Madagaskarze (819). W Ameryce Łacińskiej i na Karaibach mamy 797 misjonarzy i misjonek z Polski. W Azji jest 336 polskich misjonarzy, a w Oceanii 68 misjonarzy. W Ameryce Północnej pracuje 20 misjonarzy. Wśród polskich misjonarzy 60 osób to świeccy.

KOMUNIKAT BP. JANA PIOTROWSKIEGO,
PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI EPISKOPATU POLSKI DS. MISJI,
NA II NIEDZIELĘ WIELKIEGO POSTU „AD GENTES” 2025 r.,
BĘDĄCĄ DNIEM MODLITWY, POSTU I SOLIDARNOŚCI Z MISJONARZAMI

MISJONARZE DZIELĄ SIĘ NADZIEJĄ

Siostry i Bracia, Misjonek i Misjonarze oraz Przyjaciele misji!

1. W czasie Wielkiego Postu otwieramy szerzej nasze serca na tchnienie Ducha Świętego, który wspiera nas w wypełnianiu powołania chrześcijańskiego i pomaga w realizowaniu największego przykazania Jezusa – przykazania miłości. W II niedzielę wielkopostną zwaną „ad gentes” Kościół zachęca nas do modlitwy i materialnej pomocy polskim Misjonarzom i Misjonekom. W tym roku towarzyszy naszemu Dniowi Modlitwy, Postu i Solidarności z Misjonarzami hasło: „Misjonarze dzielą się nadzieją”. Pragniemy zwrócić uwagę na to, jak ważną rolę pełnią misjonarze. Ich trwanie na misjach, niekiedy w bardzo trudnych warunkach życiowych, ubóstwie i wśród licznych zagrożeń jest źródłem nadziei dla tych, do których zostali posłani przez Kościół ze słowem Ewangelii. Misjonarze są dziedzicami Bożej nadziei, nie tylko tej, która dotyczy lepszego, bardziej sprawiedliwego i bezpiecznego świata. Oni niosą ludziom nadzieję zbawienia i umacniają w przekonaniu, że ostatecznie dobro zawsze zwycięża.

Dzisiaj więc, modlimy się za Misjonek i Misjonarzy z Polski; za tych z naszych wspólnot diecezjalnych i zakonnych, którzy z wielką ofiarnością służą najuboższym z najuboższych. Otaczają troską ubogie dzieci, samotne matki, chorych, odrzuconych, więźniów, pokrzywdzonych przez los, stając się znakiem wielkiego miłosierdzia Ojca niebieskiego. Przywracając nadzieję zrozpaczonemu, czynią ich życie i jego ciężary łatwiejszymi do uniesienia.

2. Będąc solidarni z Misjonekami i Misjonarzami z Polski nie tylko w tym dniu, ale stale, ukazujemy Kościół – naszą wspólnotę wiary – jako znak nadziei w świecie. Jesteśmy wspólnotą misyjną, która ma do ofiarowania światu nadzieję, tak bardzo mu potrzebną. Nadzieją, którą dzielimy się z innymi jest Chrystus. W Nim zakorzenieni możemy odważnie głosić Jego obietnicę zbawienia. Dzięki misjonarzom i nam, nadzieja ta dociera do wielu mieszkańców Azji, Oceanii, Afryki i Ameryki Łacińskiej. Korzystając z okazji wyrażam serdeczną wdzięczność wszystkim duchownym i wiernym świeckim Kościoła w Polsce za życzliwe i stałe zatroskanie o misję i pomoc Misjonarzom. Bez niego nie byłoby w stanie wypełniać swych zadań i służyć ubogim. Dziękuję duszpasterzom oraz osobom świeckim, angażującym się w pomoc misjom i rozpalającym w innych zapał misyjny. Dziękuję katechetom, dzieciom i młodzieży, zwłaszcza tym, którzy aktywnie działają w grupach misyjnych. Jestem wdzięczny dorosłym, chorym, seniorom, niepełnosprawnym i wszystkim, którzy stają u boku misjonek i misjonarzy z modlitwą i ofiarami. Niech czas Wielkiego Postu skłoni nas do hojnej jałmużny na rzecz misji. „Nasze serce, podobnie jak serce Kościoła, podobnie jak Serce Jezusa, musi obejmować wszystkich ludzi” (Dilexit nos, 179).

3. Na koniec, pragnę zwrócić się z prośbą o modlitwę w intencji powołań misyjnych. Dotkliwie doświadczamy braku misjonek i misjonarzy. Proszę zatem o gorącą modlitwę, aby wciąż znajdowały się gorące i ofiarne serca gotowe porzucić swoje rodziny i wspólnoty, by udać się tam, gdzie ludzie czekają na Chrystusa; udać się po to, by nieść innym nadzieję.

Z serca wszystkim błogosławię

Bp Jan Piotrowski

Przewodniczący Komisji Episkopatu Polski ds. Misji

Warszawa 16 III 2025 r.